

Peterburi Teataja

Peterburi Eesti Kultuuriseltsi, Jaani koguduse ja Jaani Kiriku Fondi väljaanne

Vanemuise Selts 150

Vanemuise Selts tähistab sellel aastal oma 150. juubelit. Juubeliüritused algasid piduliku õhtuga Vanemuise väikeses majas. Ülikooli Ajaloomuuseumis toimus konverents „150 aastat seltsilikumist Eestis” ja juubeliürituste kulminatsiooniks sai rahvapidu Laulupeomuuseumi aias.

Johann Voldemar Jannseni eestvedamisel 1865. aastal asutatud Tartu meeskoori- ja segakoorilaulu selts, oli esimesi Eesti seltse, mille tegevus sai ülemaailseks eeskujuks ja õhutas looma uusi seltse ja ühinguid. Vanemuise Selts korraldas 1869. aastal Tartus esimese ülemaailse laulupeo, panes sellega aluse üldlaulu-

pidude traditsioonile. Seltsi teeneks võib lugeda ka Eesti rahvusliku teatri rajamist (1870) ja kahe teatrimaja ehitamist. Vanemuise kõneõhtuid võib pidada rahvaülikooli eelkäijaks (nt pidas Carl Robert Jakobson seal oma 3 isamaakõnet). Seltsi algatusel ja Karl Menningu juhtimisel rajati 1906. aastal kutseline teater Vanemuine.

1908 asutati Eesti esimene kutseline sümfooniaorkester, mis sai populaarseks suvemuusikakontsertidega.

Seltsi tegevust on juhtinud peale Johann Voldemar Jannseni veel Ado Grenzstein, Karl August Hermann, Karl Menning, Anton Jürgenstein, Jaan Kriisa. Nagu paljusid seltse ja ühinguid, nii tabas sulgemiste laine 1940. aastal ka Vanemuise Seltsi. Selts taasalusas oma tegevust 1990. aastate laulva revolutsiooni kõrgeperioodil ja taasavatud seltsi on juhtinud esimeestena Valter Haamer ja Evald

Kampus. Täna juhib seltsi tegevust Andro Roos.

Oma 150. juubelit tähistava seltsi eesmärgiks on ka praegu Eesti rahvusliku kultuuri ja vaimuse edendamine. Taasiseseisvusjärgse lühikese tegevusaja jooksul on korraldatud Läänemere maade koolinoorte ja noorte akadeemilise soololaulu ja rahvalauluvõistlusi (1999 ja 2002), kirjastatud kultuuri- raamatuid ning toetatud loteriiga Vanemuise teatrit ja Tartu kultuurielu.

Jüri Trei

Ülemaailmse Rahvuskaslaste Programmi III Konverents Narvas

17.–18. septembril toimus Tartu Ülikooli Narva kolledžis Rahvuskaslaste Programmi III Konverents, millel avasõnad lausus Riigikogu esimees Eiki Nestor. Tervitusi töid Narva linnavalitsuselt Ants Liimets ja EELK piiskop Tiit Salumäe. Käsitleti mitmeid teemasid: kuidas arendada riigi rahvuskaslaste poliitikat, lähendada kodu- ja välismaal elavaid eestlasi ning säilitada eesti keelt, meelt ja rahvuskultuuri väljaspool Eestit, tutvustati „Rahvuskaslaste programmi 2009–2013” mõjuuringut.

Päevakohaste ettekannetega esinesid: Madis Lepajõe, Martin Ehala, Jaan Seim, Tiit Tammaru, Mari-Liis Jakobson, Jaanus Piirsalu jt. Toimusid hariduse, kultuuri, arhiivinduse ja tagasipöördumise töötoad. Anti ülevaade EV100 korraldustoimikonna ettevalmistustöödest. Konverentsile eelnes Jõhvis filmi „1944” vaatamine ja arutelu.

Narva Raekojas uudistavad konverentsi külalised Vana Narva maketti. Foto Peep Pillak

Tallinna Linnateater osaleb kahe lavastusega festivalil Baltiiski Dom

1.–14. oktoobrini toimub Peterburis teatrifestival Baltiiski Dom, mis tutvustab nn Balti regiooni teatrit. Juba alates 1991. aastast toimuva festivaliga seovad Tallinna Linnateatrit pikaajalised suhted – esimest korda näidati vene teatrisõpradele meie lavastusi 2000. aastal, mil festivali raames etendusid Elmo Nüganeni lavastused, Shakespeare'i „Hamlet” ning Dostojevski „Kuritöö ja karistus”, järgmisel aastal aga Elmo Nüganeni esimese teatrikursuse, 20. lennu näitetudengite bakalaureuselavastus, Aleksei Tolstoi/Elmo Nüganeni „Burattino”. 2003. aastal valis festival oma kavva Moskvast tegutseva ning Linnateatris külalisena lavastanud Adolf Šapiro „Isad ja pojad” Turgenevilt. Seejärel suhted mõneks ajaks soikusid, kuid seda suurem heameel oli üle pea kümne aasta taas festivalil osaleda 2012. aastal Nüganeni komöödiaga „Maailmale nähtamatud pisarad” noorelt Tšehhovilt.

Sel aastal on Linnateater kutsutud festivalil osalema kahe lavastusega. 10. oktoobril etendub teatri Baltiiski Dom suurel laval

Surnud hinged – Piret Kalda, Priit Võigemast ja Rain Simmul. Foto Siim Vahur

eesi klassika, A. H. Tammsaare „Ma armastasin sakslast” Elmo Nüganeni dramatiseringus ja lavastuses. Tegu on lavastusega, millega varemgi Venemaad väi-

satud: 2013. aastal Peterburi Kamennostrovski teatrit ning 2011. aastal Permi teatrifestivali „Režiiruum”. Lavastuses mängivad Külli Teetamm, Tõnn Lamp ja Kalju

Orro. 2010. aasta teatripreemiate jagamisel pälvis „Ma armastasin sakslast” parima lavastaja auhinna ja originaalmuusika preemia draamalavastuse žanris, Külli Teetamm aga parima naisnäitleja preemia Tallinna Linnateatri kolleegipreemiate jagamisel.

Teine Linnateatri lavastus Baltiiski Domi kavvas on vene kultuuri austajatele tutvustamist mitte vajav materjal, Nikolai Gogoli ühiskonnakriitiline satiir „Surnud hinged” lavastaja Hendrik Toomperelt (Eesti Draamateater). Selle lavakujunduse eest pälvis kunstnik Pille Jänes 2015. aasta eesti teatri aastapreemia parima kunstnikutöö eest ning Piret Kalda ja Allan Noormets Linnateatri kolleegipreemiad parimate kõrvalosade eest. Peaosalist Tšitšikovi mängib Priit Võigemast (külalisena), etendus toimub 11. oktoobril teatri Baltiiski Dom suurel laval.

Rohkem infot festivali kohta leiab kodulehelt <http://baltic-house.ru/>.

Ruudu Raudsepp
Tallinna Linnateatri
avalike suhete juht

Maarjamaa 800

Maarjamaa juubeliaasta vesper Kaarli kirikus 27.09.2015

Tere tulemast neitsi Maarja sündimise päeva vesperile. Enam kui aasta on möödunud päevast kui olime koos Pirita vanas kloostrikirikus ja palvetasime algava teema-aasta „Kaheksa sajandit Maarjamaad“ avavesperil, palve-

tasime koos helilooja Margo Kõlari „Maarjamaa vesperi“ sõnade ja viisidega. Siis oli «Maarjamaa vesperi» esmaettekanne. Täna kuuleme seda taas. Piiskop Philippe Jourdan tuletas toona meelde, et paljudel maadel ja riikidel on

poetiline nimi, nagu on inimestel armsaid hüüdnimesid. „Ma ei tunne aga ühtki teist riiginimetust, mis oleks nii ilus, tähendusrikas ja kaugele ulatuv kui meie Maarjamaa. Me võime olla uhked selle nime üle. Maarjamaa ei ole ainult ilus nimi. Eesti pühendamine neitsi Maarjale 800 aastat tagasi on üks nendest sündmustest, mis meenutab meile, kuidas kristlus läheneb eesti rahvale ja koputab iga eestlase südame uksele.“ Maarjamaa aasta tähistamine on kantud üleskutsest taas avastada meie rahva ajaloo ja meie isiklikus eluloos Maarja üleskutse: Tehke, mida Kristus ütleb.

Minister Hanno Pevkur rõhutas toona: „Ma loodan, et eelolev aasta annab meile kõigile võimaluse rohkem mõelda Maarjamaa peale, mõelda seoste peale, mis meil igapäev on Maarjamaaga, ja külastada üle Eesti paiku, mis seotud Maarja nimega.“

Juubeliaasta hakkab lähenema lõpule. Tänan siin Kaarli kirikus Kaheksa sajandit Maarjamaad koostöökogu nimel kõiki kaasteelisi selle aasta ühise rännaku eest.

Tänane vesper on üks näide koostööst EKN liikmeskirikute, muusikute ja toetajate vahel. Tänan Tallinna linna toetuse eest. Oleme kõik palverändurid ja täna peatume siin. Kahte asja tahan tuletada meelde. Elame kalendri järgi, kus igal päeval on oma eriline sisu ja kuulutus. Elame nädalat oma rütmis, igal päeval on oma sisu ja kuulutus. Elame päeva, kus on õhtu ja hommik. Päevapalvustel on oma sisu ja kuulutus, lõunapalvusel oma sisu. Üheks Maarjamaa aasta sooviks minu poolt on – ärge kunagi elagem oma elu halliks, lihtsalt tormamiseks ühest tunnist teise, ühest päevast teise, ühest nädalast teise, ühest kuust teise, ühest aastast teise. Võtkem iga hetke nagu ainulaadset kingitust, midagi erakordset, säravat ja kirkast. Soovin ja palun tänaseks õhtuks õnnistust nii muusikutele kui kõigile kuulajatele ja kaasa palvetajatele tänase juhtmõttega „See ongi võit, mis on võitnud ära maailma – meie usk.“ 1 Jh 5:4c

EELK tervitus

Austatud riigikogu esimees, rahvuskaaslaste programmi nõukogu, head kaasteelised.

Mul on hea meel tervitada teid Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku peapiiskopi, kirikuvalitsuse ja üle ilma asuvate koguduste poolt ja soovida konventsile head kordaminekut. EELK ühendab oma põhikirja alusel eestlasi kodu ja välismaal ja on nõnda valmis andma oma panuse kõikides neljas rahvuskaaslaste programmi meetmes ja peab neid kõiki oluliseks:

1. välismaa koolides eesti keele ja eesti keeles õpetamise ning väliseestlaste Eestis õppimise toetamine;
2. välismaal eesti kultuuri säilitamise ja eestlaste ühtekuuluvustunde kujundamise toetamine;
3. väliseesti kultuuripärandi kogumise, säilitamise ja kättesaadavaks tegemise toetamine;
4. väliseestlaste Eestisse tagasipöördumise soodustamine.

Rõhutan eriti järgnevat:

1. **Keele ja kultuuripärandi säilimine** – kiriklikud teenistused ja talitused – ristimised, surnuaiapähad eestikeelsed või kakskeelsed palvused kirikupühadel ja riigipühadel on siiani elav side ning võimalus rahval kokku tulla ja kultuuri hoida. Selle kõrval on olulised ka tantsurühmad ja lauluansamblid. Need on terviklikud ja toetavad üksteist. Mitmed kogukonnad on nii unikaalsed, et nende kestmist peab lihtsalt hoidma – Siber, Abhaasia, Moskva, Peterburg. Samamoodi on ka Austraalia, USA (Los Angeles, Washington, New York), Kanada, Inglismaal London, Saksamaa, Rootsi jne. Oleme alustanud tööd ka uutes kogukondades; Helsingi Tampere, Brüssel jm.
2. **Seltsielu ja koguduste ja jumalateenistuste alles hoidmine.** Kui 40ndate lõpul ja 50ndatel loodi diasporaas esmalt kogudused ja nende toel kasvasid erinevad seltsid ja skau-

did-gaidid ning iseseisvusid. Tuletame meelde Välis-Eesti laulupidude mõju eestluse hoidmisele. Nüüd on jõudmas kätte aeg kui seltsid ja liikumised sulgevad oma tegevused ja rahvas koondub taas koguduste juurde. Sama on ka Eesti majadega, eestlasi hooldavate vanadekodudega, et vaimulik teenimine on hädavajalik ja eestluse säilimises kultuurikandajana paratamatult ülioluline.

3. **Kogukondade säilimine ja vaimulik teenimine** ei ole luterliku kiriku erahuvi, vaid Eesti riigile ja rahvale kõige laiemas ulatuses oluline – tegelemine välismaal elavate lastega, eestikeelse koolihariduse toetamine ning keele ja kommete säilimine. Siin on vaimulik teenimine ja kiriku ning riigipühade pühitsemine ülioluline. Vaimulik teenimine hõlmab endas kirikupähad, eriti jõulud, surnuaiapähad, riigipähad, ristimised, laulutused, matused. **See on eesti keele ja kultuuri tugipõpe 3. samm**

4. **Ajaloolise ning kultuuriväärtuslike paikade ja hoonete hoidmine**, siin on kogudused palju teinud – unustada ei saa ka koguduste arhiive kui üht olulist fenomeni.

5. **Lõpuks.** EELK struktuuris on toimunud muudatus juba rida aasta tagasi, kui EELK kodumaal ja välismaal ühinesid ühe peapiiskopi juhtimise alla. Käesolevast aastast on loodud EELK diaspora piiskopi ametikoht eesti koguduste ja kogukondade teenimise paremaks korraldamiseks Euroopas ja Venemaal.

Head kooslijad, kinnitan teile, et EELK on valmis kogu südamest kaasa töötama rahvuskaaslaste programmis ja soovib, et meid kaasataks ja kasutataks selles olulises töös.

Soovin edu ja õnnistust!

*Piiskop
Tiit Salumäe*

К 170-летию Ф. Ф. Мартенса

15 августа 2015 года исполняется 170 лет со дня рождения выдающегося российского юриста и дипломата с мировым именем Федора Федоровича Мартенса.

Будущий правовед (Фридрих Фромхольд Мартенс) был младшим ребенком в многочисленной семье Фридриха Виллема Мартенса, дьячка и органиста в церкви неподалеку от г. Пярну (Пернова) и его жены Терезы. Он родился 10 августа 1845 г. Рано осиротев

был привезен в Петербург и помещен в сиротский приют при церкви Св. Петра, а затем – в главное училище, закончив которое поступил на юридический факультет Санкт-Петербургского университета, где в течение 2,5 лет получал Демидовскую стипендию.

По окончании университета продолжил свое образование за границей. В 1874 г. стал доцентом кафедры международного права Петербургского университета, где

его лекции пользовались большим успехом. Через 5 лет стал ординарным профессором кафедры, преподавал также в Александровском училище и в училище правоведения. С 1869 г. начал работать в МИД'е, участвовал в ряде международных конференций.

Его звездным часом стало участие в 1-ой международной конференции в Гааге в 1899 г., где по словам одного из участников «нес на своих плечах главную часть работы». На 2-ой

международной конференции в Гааге в 1907 г. Мартенс был вторым уполномоченным и председателем одной из комиссий. К своей деятельности он относился с большой ответственностью.

Скончался Ф.Ф. Мартенс скоропостижно 9 июня 1909 г. в г. Валга по пути из Пярну в Петербург. Похоронен на Волковском лютеранском кладбище.

Татьяна Мартенс

Свято-Исидоровская церковь в 1930-х годах

В первой половине 1930-х гг. Свято-Исидоровская церковь для православных эстонцев продолжала действовать в Ленинграде. Приход активно работал как важный православный центр.

Согласно «Уставу Исидоровской Эстонской Приходской Общины», действовавшему в 1930-е годы, «в виду отправления богослужения для эстонцев на их родном языке священно-церковно-служители этой церкви избираются из лиц, свободно владеющих эстонским языком». В то время как миряне должны были избираться общим собранием в Совет Общины «в равном числе от эстонцев и русских». Финансовая отчетность храма в эти годы была стабильной. Общество верующих церкви было успешно перерегистрировано 25 декабря 1930 г. в отделе Административного надзора Октябрьского Совета.

В первой половине 1930-х гг. в Свято-Исидоровской церкви служили ленинградские митрополиты: с 21 марта 1928 г. по 14 октября 1933 г. – священномученик Серафим (Чичагов), а с 20 января 1934 г. по 21 января 1935 г. – будущий Патриарх Алексий I

(Симанский). В храме довольно часто организовывались благотворительные сборы и пожертвования в пользу небогатых приходов Ленинградской епархии.

Несмотря на все это власти делали решительные попытки упразднить церковь. С 1930 г. помещения храма стали постепенно отчуждать и передавать различным организациям: районному жилищному отделу, жилищно-арендному кооперативному товариществу. Начиная с 1931 г. были попытки изъять из ведения прихода большой зал. Летом 1933 года заведующий церковным столом Октябрьского района Михайлов сообщил приходу, что храм будет закрыт. Священнослужители и члены церковной «двадцатки» обращались 14 июня 1933 г. в связи с таким неутешительным положением дел с письмом к самому С.М. Кирову – секретарю Ленинградского областного комитета ВКП(б). В обращении значится просьба сохранить храм открытым для верующих, так как закрытие «лишило бы огромную массу эстонцев, выходцев из Эстонии, совершать религиозные обряды». Однако прошение было отклонено.

15 октября 1933 г. (в связи с постановлением о запрете церковного звона) силами государственного треста «Металлолом» Главметалла ВСНХ СССР были сброшены колокола с колокольни, что вызвало разбитие девяти окон церкви.

Репрессии напрямую коснулись священнослужителей церкви. Так, уроженец Тарту Петр Адамович Симо, который был протодиаконом Исидоровской церкви и служил в ней с 1925 по 1935 гг., был расстрелян 15 декабря 1937 г. Отмечу, что отец Петр являлся членом Всероссийского Поместного Собора 1917–18 гг. от Петроградской епархии. 25 августа 1937 г. по обвинению в контрреволюционной деятельности был арестован священномученик протоиерей Карп Карпович Эльб. 20 сентября того же года он был приговорен к расстрелу. В 1938 г. был расстрелян настоятель протоиерей Александр Викентьевич Пахляр, служивший в церкви с 1904 г.

Принадлежавший Патриаршей Церкви Исидоровский храм был закрыт 25 февраля 1935 г. по решению Президиума ВЦИК. Оригинальный барочный иконостас был

уничтожен, утрачена святая икона святого преподобного Серафима Саровского, церковь была разделена перекрытиями на три этажа, а купола снесены. 27 февраля 1935 г. Приходской Совет Николо-Богоявленского морского собора принял утварь и образа, оставшиеся после закрытия Исидоровской церкви, а семь икон было передано в Эрмитаж. Интересно, что с апреля 1935 г. (далее на протяжении полутора лет) в нижнем храме Николо-Богоявленского собора (куда перешли все члены причта) стали служить литургии на эстонском языке! А 21 января 1936 г., в день эстонского Святого Исидора Юрьевского, в соборе прошло торжественное богослужение.

К концу 1930-х были закрыты все бывшие храмы благочиния Исидоровской церкви. Сразу после окончательного закрытия храма там разместились детский сад и школа, а с 1936 г. – общежитие. В годы войны в церкви находились военные. Лишь через долгих 59 лет церковь была возвращена епархии.

Сергей Тамби

Снова в Тарту

С 3 по 5 июля 2015 г. в Тарту под девизом «Maajamaa – Isa maa» проходил Духовный Певческий праздник, цель которого – укрепление единства церкви и христианского мира, что особенно важно в условиях современной реальности. Для петербургского эстонского хора «Каја» участие в певческих праздниках в Таллинне и Тарту уже стало доброй традицией и своего рода кульминацией творческого сезона.

Праздник духовной музыки подарил нам яркие впечатления и возможность совершенствовать свое певческое мастерство, позволил пополнить свой репертуар новыми духовными произведениями талантливых эстонских композиторов, а главное – создал уникальное чувство единения в сводном хоре из 3 тысяч исполнителей.

После общей молитвы дирижером Праздника в руинах Домского собора

во главе с вновь рукоположенным архиепископом ЭЕЛЦ Урмасом Вилма, единственный представитель России хор «Каја» прошел по улицам города в колонне участников (вместе с хорами из Финляндии, Германии и Канады) вслед за праздничным факелом. Особенно приятно было участие в шестисти двух наших священников – пастора Энна Салвесе и дьякона Ханну Кескинена, ставшего нашим знаменосцем. Приятным сюрпризом было приветствие на улицах Тарту композитора Ало Пылдмяэ, по-

любившегося петербургским эстонцам по лекциям в Музее театрального искусства. Радостными были также встречи с хорошо знакомыми нам дирижерами Духовного праздника – Кюлли Салумяэ и Туулики Юрьё, – неоднократно посещавшими Санкт-Петербург с концертами.

В рамках Певческого праздника хор «Каја» был приглашен для выступления в церковь Св. Петра в Тарту, где нам был оказан радушный прием пастором Антсом Тоомингом, его прихожанами и органистом прихода Аннели Клаус, любезно согласившейся помочь нам с аккомпанементом. Выступление в этой прекрасной церкви, которая считается главным лютеранским храмом Тарту, рядом с местом, где в 1869 г. состоялся первый эстонский Праздник песни, было особенно волнительно для нашего хора. Примечательно, что хор «Каја» стал первым хоровым коллективом из Петербурга, приглашенным в этот храм. Хор показал достойное качество исполнения эстонской и русской духовной музыки, оправдав возложенную на него ответственность.

Хор «Каја» выражает глубокую благодарность за поддержку Министерству культуры Эстонии, а также Эстонскому миссионерскому обществу в лице Ханну и Лилиан Кескинен.

*Антон Черняев,
Татьяна Рюмина*

**ЭСТОНСКАЯ ЦЕРКОВЬ
СВЯТОГО ИОАННА**

**PETERBURI
EESTI JAANI KIRIK**
СЕНТЯБРЬ

5 сентября, суббота, 14.00	Концерт духового оркестра (г. Тарту, Эстония)
12 сентября, суббота, 19.00	Заключительный концерт VII Международного мастер-класса по оркестровому дирижированию
17 сентября, четверг, 19.00	К юбилею Арво Пярта «Пространственные метаморфозы»
24 сентября, четверг, 19.00	СИБЕЛИУС – 150 Моника-Эввелин Лийв, Марье Лохуару (Эстония)
29 сентября, вторник, 19.00	«Бархатный голос Израиля» Йонит Шакед Голан – вокал, Габи Аргов – фортепиано (Израиль)

ОКТАБРЬ

1 октября, четверг, 19.00	Two Viols Паоло Пандольфи и Амели Шеман (Италия)
2 октября, пятница, 19.00	Концерт памяти А.Р. Паулавичюса Молодежный симфонический оркестр
6 октября, вторник, 19.00	Осенние вариации Симфонический оркестр Санкт-Петербурга
16 октября, пятница, 19.00	Концерт «Воин духа» Ольга Ткаченко, Игорь Силин
17 октября, суббота, 19.00	Марчин Дылла (Польша)
21 октября, среда, 19.00	«Орган+... «Квинтет Четырех»
23 октября, пятница, 19.00	Абонемент «Погружение в эпоху немого кино» Гарольд Ллойд «Наконец в безопасности»

29 октября, четверг, 19.00	«Фортепианные контрасты» Фортепианные дуэты (Эстония)
30 октября, пятница, 19.00	Посвящение Чарли Мингусу Коллектив «Петербургский Джаз-Септет»
31 октября, суббота, 14.00	Наедине с органом Алла Морозова

НОЯБРЬ

10 ноября, вторник, 19.00	Симфонические титаны: традиция Оркестр «Санкт-Петербургская камерная филармония»
13 ноября, пятница, 19.00	Симфонические титаны: драма Оркестр «Санкт-Петербургская камерная филармония»
14 ноября, суббота, 19.00	Абонемент «Карнавал ударных», Концерт № 1
17 ноября, пятница, 19.00	Симфонические титаны: революция Оркестр «Санкт-Петербургская камерная филармония»
18 ноября, среда, 19.00	Концерт цикла «ОРГАНИЧНЫЙ СОЮЗ» Современная Эстония
21 ноября, суббота, 19.00	Концерт цикла «Вечера у STEINWEY» Ю.-Фэн Чан (Бельгия, Тайвань) – фортепиано
23 ноября, понедель- ник, 19.00	Концерт цикла «Вечера у STEINWEY» Олег Полянский (Германия, Россия) – фортепиано
25 ноября, среда, 19.00	Концерт цикла «Вечера у STEINWEY» Рейн Раннап (Эстония) – фортепиано

Адрес: Санкт-Петербург, ул. Декабристов, д. 54 А.
Возможны изменения.

Справки по телефону 710-8446.
www.jaanikirik.ru

**ÖNNITLEME
JUUBILARE**

02.10. Natalia Krõlova	16.11. Jelena Boikova
03.10. Valentina Afanasjeva	20.11. Lilian Birk
10.10. Ilona Parik	01.12. Tatjana Malinovskaja
31.10. Boriss Trofimov	16.12. Maria Maksimova
01.11. Salme Smirnova	23.12. Zinaida Kangro

Peeter Luksep
29.I 1955 – 8.IX 2015

Mälestame aatekaaslast,
kauaaegset Rootsi Eestlaste Liidu esimeest ja
Peterburi Jaani Kiriku taastamismõtte algatajat ning toetajat.

Siiras kaastunne lahkunu omastele.

Peterburi Jaani Kiriku Fond, Peterburi Teataja toimetused

Kiriflifud teated

Peterburi Jaani koguduse jumalateenistused toimuvad pühapäeviti
Peterburi Jaani kirikus (ul. Dekabristov, 54a) algusega kell 14.30.

27. 09 õp. Argo Olesk ja E. Salveste
04. 10 piiskop Tiit Salumäe ja Urmas Karileet
25. 10 õp. E. Salveste (Levashovo mälestusjumalateenistus)
08. 11 õp. U. Karileet
22. 11 õp. E. Salveste
13. 12 õp. U. Karileet
27. 12 õp. E. Salveste (Jõulupüha)

Kõigil teistel pühapäevadel teenib diakon Hannu Keskinen.

Peterburi Eesti Kultuuriselts ja Jaani kogudus
teatavad sügava kurbusega
oma liikmete

**Vaike Boganova
Meri Graueri**

surmast ja avaldavad siirast kaastunnet lahkunute omastele

Toimetused: J. Trei, V. Mahtina ja K. Sulg
Vastutav väljaandja: Peterburi Jaani Kiriku Fond
e-post: peterburi.teataja@mail.ru
peterburi.teataja@hotmail.ee